

A kék ruha

(The Blue Dress)

*Kék ruhája selyemuszály, folyó,
álmaim utcakövén szivárgó víz, esik még mindig,
monszunbrokát, pocsolyákba tűzött téli csillagzat,
búcsú elárasztott antik szobában, búcsú kristálytálakkal
és kristálypoharakkal teli szobában, a víz csip-csöp-csepegése a kristálytálak
és kristálypoharak szájából, a Mississippi, egy folyosó, mint
vízbe fúló ház ablakpárkányain a könnycseppek, vízeséseként nyíló ablakok,
ágy, csónak, hajó, sebes sodrás, könnyű karba véve visz
az utcák folyamán, én vagyok abban a ruhában, csorgok az utcák folyamán,
az egyetlen hold, ami lát, csorgok az utcák folyamán, én csorgok kék ruhában,
a tenger felé, anyám, egy hold, a tenger felé.*

Csajsi

(Drag)

*A ruha olajos filmréteg. A ruha
mindent elront. Egy part menti
hotelszobában felhúzó, mikor azt
mondja, látni akarom, ahogy leveszed.
Becipzároz, végigcsókolja gerincem
mérőköveit. Én nem engedhetek meg
ilyen kilátást. Egy várost látok innen,
amely még nem tudja magáról, hogy
már fuldoklik. Nyakam nyelve nyomán
lúdbőrzik. Az ablakon tartom a szemem,
kopasz foltja felett ellátok
éppen. Alacsony. Látom innen
a már hetek óta rajtunk pöffeszkedő
esőt. A ruha túl fog minket élni.
A ruha itt lesz, amikor megérkeznek
csónakokon, hogy felmérjék a károkat.*

*Még egy italt kever nekem, feltesz
valami jazzt, és a ruha mozogni kezd
nélkülem. Csak lassan, mint mikor
valami megállíthatatlan mozdul,
a ruha szivórog. Siklik a ruha,
benne lebegő testemmel,
egy iszapba ragadt állat.
Ha most karjaival átölel,
életének hátralévő része leszek.
Azt sem tudom pontosan, én mi
vagyok ebben a ruhában; csak
táncolok tárt karokkal és várok.*

Kék prelűd

(Blue Prelude)

*Múlt éjszaka sajgott felettem a plafon
a tánctól. Csorgott a falakon a zene,*

*mint öreg házban az esővíz. Szemem követte
a pár minden lépését egyik saroktól*

*a másikig, elképzelttem két egymásnak szoruló
mellkas puha légzését, testeket ki-beúszni*

*a gyertya fénykörébe. Egészen átható volt
a fájdalom. Üres ágyamban azt álmodtam,*

*a lemeziátzó tűje hátamba szegeződik,
és csak forgok, dal, amit senki nem kért.*

Mississippi, fulladás

(Mississippi Drowning)

Töltöttem torkomat
a folyófenék legjobb
iszapjával,

hagytam, hogy ujjaim összezsugorodjanak,
és a rákoké legyen mind.

Szempilláimat algával összefűztem.

Smaragdot pislogok.
Tengertükör-zöldet pislogok.

Az vagyok, ami ott fénylik
éppen a felszín alatt.

Merd csak csillogásom. Nem adhatok mást
zavaros tükröképen kívül.

Hallgasd a víz csobogását,
és dalolok neked,

karomban ringatlak el.

Hadd mutassam meg, hogyan

fogadj tiüdődbe
csellerajt, hogyan
cikázzanak

eziüstösen

ki és be a szádon,
mint az utolsó szavak.